

dvanajstiga ali pa she vezh, kakor se gospodarju vdinjajo. Kjer imajo veliko mlatiti, je prav, de s sernjam mlatizhe plazhajo; kjer je pa malo mlatve, je bolj jih s denarjem plazhovati.

Ismlateno shito se mora vejati, de se pléve in medlo sernje od dobriga in teshkiga lozhi. Vezhidel se véja s vevnizo. Svejano sernje se na reshēti popolnama iszhifti. Šem ter tje imajo tudi vevnike ali veterne, po kterih se shito lepo islozhi in szhifti.

Kteri imajo veliko mlatve, jim svetovamo, de naj se s takimi vevniki ofkerbijo. *) Na Némshkim fkoraj vsak kmet s vevnikam shito véja. Na Španjskim, na Lashkim in na Ogerškim mlatijo s volimi in s konji, to je, de vole in konje po snopju gonijo, ki sernje is njega iszepetajo; pri naf s prósam takó ravnajo. Šlama take mlatve pa ni sa klajo.

(Dalje sledi.)

Nekaj sa vinogradnike.

Na Franzoskim okoli Dishona (Dijon) so jeli neki vinogradniki vinske terte zepiti, kar se jim je takó dobro védlo, de so jih sazheli, tudi drugi nogradniki posnemati. Take terte so she, kakor pravijo, v pervimu letu rodovitne (?), in terte nar slabjiga plemena se dajo s zepljenjem poshlahtiti. — Kaj bodo pazh nashi nogradniki k temu rekli? Franzosam ni vselej verjeti!

Vreme v létu 1544, 1644 in 1744.

V starih letopisih smo brali, de je vselej, kader so v imenovanih tréh vekih dve štirke (44) pisali, flaba letna bila. V letu 1544 je bila spomlad prav mersla; v Trojazih je she fneshišo; terta je posebla, in filo malo vina je tisto léto bilo. — Škorej ravno taka je bila tudi v létu 1644; flana je v Velkitravnu fkoraj vše vino vsela; kar ga je pa ostalo, je bilo prav dobro, sató, ki je bilo poljetje gorko. — V letu 1744 je bila pa takó huda sima, de je vse shito in terte vséla. — Upamo in sheljimo, de ne bodo kronikarji sedajno léto k imenovanim letam sverstili!

Zmes.

(Kako je napuhnjen Mohamed, turški cesar, Leopoldu pervimu, avstrianskemu cesarju, v letu 1663 vojsko napovedal).

Po milosti velikoga Boga na nebi Molo Mohamed, bog na zemlji, slavni in premočni car Babylon in Judeje, od izhoda do zahoda, kralj vših zemeljskih kraljev, velik kralj svete Arabie, in Mauritanie, rojeni slavodobitni kralj Jeruzalema, junak in oblastnik od groba razpetiga Jezusa Kristusa, terdo poročim tebi cesarju rimskemu in tebi kralju poljskemu in všim vašim junakam, kakor rimskemu papežu, kardinalam, škófam in všim tvojim pridružnikam, de smo namenili vdáriti v tvojo zemljo z trinajstimi kralji, z enim milionam in trikrat stotavžent vojnik, pešici in konjiki, z nevslí-

„šanim samosiljem in turško vojskó, kolike ne ti, „ne twoji še nikdar vidili neste. Narpred te bomo obiskali v tvojimu poglavitnemu mestu Dunaju, „kakor tebe poljskiga kralja, tako tudi vse twoje tovarše — z oborožano rokó in vojskó, požigajoč, „pleneč, ropajoč, vbivajoč, do zadniga pokončanjatvoje zemlje in tvojih podložnikov; preganjali bomo tebe in tvoje ljudi z smertjo kolikor nar bolj strašno zmisli si bomo mogli, ter pokončali, pogubili, podušili.“

„Jez bom tebi, ki v něki mali zemlji kraluješ, „tvoje cesarstvo in kraljestvo vzél, te z ognjem in mečem premagal, prestolje rimske z njegovo triverstno krono in ūezlam (sceptram) sterl, pobil, v nič djal. To smo žeeli tebi nemški cesar, in tebi poljski kralj in všim vašim priverženikam poročiti; te besede bomo na tanjko v djanji spolnil, in tebi vse to okúsiši dali, ravnaj se tedaj po tému. — Dano v našim veličavnim mestu Štambulu (Carigradu,) katero ima 1659 ulic, 90 bolnic, 1000 očitnih toplic, 997 studencov, 120 tergov, 115 hlevov za mèzge, 480 kerčem za ptujce, 1652 velikih in malih sól, 1600 malnov na vodi, 4122 munarov in džamii (to je turških cerkvá, ki se tudi medside ali mošee imenujejo, in turnov). To veliko in terdno mesto obséže štir milje in ima na obzidji 560 turnov. To mesto so naši roditelji kristjanam odvzeli, katerih žené in otröci so na očigled zadušeni in razsekani bili. Moga bomo ukljub in v sramoto tebi in všim kristjanam večno obderžali. — Dano ondi u 25. letu našega rôjstva in 7. našiga močniga vladanja. Molo Mohamed.“

(Danica horv.)

(Velika bogatija, pa tudi velika beračija). Perviga Prosenca tega leta so v Parizu devet in osem deset tavžent in sedem sto beračov šteli.

Urno, kaj je noviga?

(Perve bukve „Slavjanfske Antologije“ is rokopisov dobrovnishkih pesmenikov,) které smo v 15. listu osnanili, smo ravno sedaj is Dunaja prijeli. Pri pervi priloshnosti bomo od njih kaj vezh povedali, sedaj le to osnanimo, de, kdor jih imeti sheli, jih samore pri vrednıştvu teh noviz po 40 krajzerjev dobiti.

(Po osnanilu „Danice horvatske“) je nash flavi pesnik grof Aueršperg, kteři si v svojih delih imé „Anastasius Grün“ daje, ravno sedaj dokončhal prevod ilirskih národních pesem, in ga misli v natif dati. To je ozhiten dokas velikiga pesniškiga duha, kteři v flavjanfských národních vlada, in kteři je tudi vifokiga grofa spodbodil, flavjanfske pesme v nemški jesik prestatiti.

(Slavjanfska uzhilniza v Rimu). Sa grebške novine pishejo: Papeshova vladija je v Rimu osnova stolnizo (katedro) sa jesike in pismenstvo flavjanfsko po podobi flavjanfske uzhilnize v Parisu. Gospod Kopitar je od samega Ozhetza Papessa sa nekoliko meszov is Dunaja v Rim poklizan, de jo bo v réd spravil, in on se bo, kakor se is Dunaja slishi, v kratkim v Rim podal.

(Per obertniski rasstavi v Parisu) je bilo 28. Maliferpana 905 slatih, frebernih in bronastih fvetin rokodélzam sa nar lepshi isdelke podarenih. Nar vezh od tih so jih dobili tkavzi, isdelavzi maſhin, slatih in bronastih rezhi in urarji.

*) Z. k. kmetijfska drushba v Ljubljani si je lanško leto podobo vevnika napravila, ki je od nekiga Nemza poboljšan, in ki je bolji, kakor navadni; všakteri to podobo v pisarnizi kmetijfske drushbe vidi, kadar hozhe.

(Selisharska drushba v Dresdavi,) ki se „Flora“ imenuje, je sa darilo 30 zekinov tistimu obljudila, kteří ji bo nar bolji popis v sih selisham shkodljivih merzhefov v némshki mu jesiku, do konza prihodniga leta 1845 poslal. — To je ozhiten dokas, kakó se uzhene drushbe povsod prisadevajo, shkodljive merzhefe satirati.

Kmetovski pregovori za Velkiserpan.

(Ta mesec ima 31. dni. Solnce stopi v znamje device.)

Ak je vreme na s. Lorencu in s. Jerneja dan lepo bilo, se tudi v jeseni ne bo skazilo. — Solnčni dnevi, svitle noči — dobro vino naredi. — Če je o s. Jerneji zrel grozd dobiti, bo dosti sladkiga vina piti. — Vlažni (mokrotni) zraki z vetrovi združeni proti koncu tega mesca, so oznanovavci jeseni. — Slana, dež, vetrovi se zdej združijo, od kterih drevesa obledijo in obletijo. — Hladne rosé sadje in žita zorijo, pa tudi večkrat očervovijo. — Če je na Velkišmarin lepo, vinogradniki prijetno vinsko jesen prerokujejo. — Ko se mesec h koncu bije, vreme rado rep zavije.

s.

Oznanilo kmetijsko - rokodélskiga besednika, v česko-nemškemu jeziku.

Slownjk hospodársko - technicky pro aurednjky, myslivce, stawitelské mistry a hospodáre, česko-nemecky sestawen od Fr. Špatněho. S úvodnj predmluwau od Dra. Jos. Lumbe, prof. polnjo hospodárstwy na uniwersj Pražske. W Praze 1843. — Zena 48 krajcerjev.

Kmetijske novice v Pragi imenovan besednik prav zlo hvalijo, ter pravijo, de ni samo kmetovavcam, ampak tudi jezikoslovcam prav po volji. Le škoda, de je do zdaj le česko-nemški del na svitlo prišel, ne pa tudi nemško-česki, z kterim bi bil gosp. Špatněh ne samo Čeham, ampak tudi drugim Slavijanam vstregel, ki českiga narečja popolnama ne umijo. Ravno v ti reči potrebujemo besednika tudi mi Slovenci, kér nam tolikrat pravih slovenskih imen za kmetijske in rokodelske reči pomanjkuje in ktero potrebo pisatelji novic z vredništvam vred gotovo nar bolj občutijo. Prav težko ga že pričakujemo noviga besednika, iz Štajerja obljudjeniga, in prav živo želimo, de bi bil za vsakdanje potrebe napravljen. Veliko prebrisanih in učenih mož imamo Slovenci med seboj, zakaj se tí čez take občnokoristne dela ne spravijo? Zakaj večidel le pesnicam strune vberajo? Kakó koristno bi bilo, če bi hotli posamezne razdelke na ravo slova popisati, in takim rečem pripravne slovenske imena dati, které do zdaj še slovenšina ne pozná. Gospod Frajer je slovenske imena živál v bukvicah, kterim se „Fauna“ pravi, popsal; ravno takó se tudi že davnej pripravlja, slovenske imena seliš na svetlo dati. Vrednik tih novic bo pred, ko bo mogoče, imena vših živinskih bo-

lezen oznanil. Prav dobro bi bilo, ko bi kdo imena, ki jih v kimii spogajo k tem namenu popisal, drugi pa imena iz fizike, mehanike i. t. d. razglasil. To bi bile dela, za které bi učenim Slovencam cela domovina zlate vence v zahvalo za dolge veke pledla! —

Dr. Bleiweis.

Kratkozhasniza.

K nekemu grajshaku pride ob zhasu shetve neka sheniza in ga sa delo nadlegva. Nejovoljen mosh na njo sagoderná, ter ji pravi: „Spravite se, vi ste mi premajhna sató!“ Sheniza, kteří se je to sa malo sdelo, mu jesna odgovorí: „Kaj se morebiti pri Njih rěš od sgorej shanje? Zhe jo pa shanjejo, kakor drugod, mislim, de sim sa to delo fhe boljshi, kakor ka ka velika.“

Pogled v pretezhene zhase.

Pred 25 létmi so pervo hraničnizo (shparovko) v Estrajhu napravili.

- ” 25 ” je bila kmetijska drushba na Štajerfkim ponavljenia.
- ” 24 ” so hraničnizo v Ljubljani napravili.
- ” 23 ” je Napoljon na otoku f. Helene umerl.
- ” 23 ” se je v Ljubljani veliki sbor zesarjov in kraljov perzhel.
- ” 23 ” se je krajski museum perzhel.
- ” 19 ” je bila kmetijska drushba na Gorishkim ponavljenia.
- ” 19 ” je Aleksander, rusovski Zesar umerl.
- ” 17 ” je bila zesta na Ig zhes Ljubljansko možirje storjena.

Besedne vganjke.

- 1) Poznaš krajskiga kmata navadin živež — Bereš to besedico nazaj, vsake reči en del imenuješ.
 - 2) Gorénska besedica pomeni, de kaj hitro storis — Jo bereš nazaj, z solzam' oblit, se kislo deršiš.
- Višnjagorski.

Znajdbe vganjk v poprejšnjemu listu so:

- 1) mesó — ósem. 2) menim — minem. 3) rež — žer (žir). 4) piš — šip. 5) peč — čep.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pšenize domazhe	1	20	1	27
1 „ „ banashke	1	21	1	22
1 „ Turshize . . .	—	58	—	—
1 „ Sorshize . . .	—	—	1	3
1 „ Rèshi . . .	—	52	—	48
1 „ Jezhmena . . .	—	51	—	56
1 „ Prosa . . .	1	—	1	—
1 „ Ajde . . .	—	—	—	—
1 „ Ovsja . . .	—	—	—	40

Osnanilo.

Letašno jesen ne bo mogla biti rasštava domazhiga sadja v Ljubljani, kakor smo v 21. listu naših noviz osnanili, sató, kér bodemo ravno takrat veliko rasštavo obertniskih in rokodelskih rezhi tukaj imeli.